

[Landbrugsministeren.]

1925, udløber den 1. April i Aar, og det vil da alene af den Grund være nødvendigt, at der vedtages nye Lovbestemmelser, hvis vi ikke paa dette vigtige økonomiske Omraade skal staa fuldstændig paa bar Bund, som vi stod før 1925.

Loven af 1. April 1925, som altsaa havde en treaarig Periode at virke i, medførte i det første Aar en kendelig Fremgang i de eksporterede Ægs Kvalitet, ikke mindst med Hensyn til Ensartetheden af Æggenes Kvalitet. Men jeg maa desværre tilføje, at det synes at være saaledes, at allerede i andet Aar var Lovens Virkning mindre, og i det sidste Aar har de Indberetninger, som Ministeriet har modtaget, tydet paa, at de Virkninger, som Loven straks havde, er i Færd med nu at gaa tabt.

Jeg tror, at dette Forhold ligger i, at Kontrollen vedrørende Kvaliteten af den udførte Vare er blevet mindre strengt overholdt, end den blev straks ved Lovens Ikrafttræden, og dette hænger ganske sikkert sammen med, at den nuværende Lov er affattet paa en saadan Maade, at det er Eksportørerne selv, der har den afgørende Indflydelse til sidst med Hensyn til, hvilke Æg der kan eksporteres som friske, og hvilke der maa tilbageholdes. Idet man ved det foreliggende Lovforslag har foreslaaet Loven forlænget, er der samtidig indført en Skærpelse af Kontrollen, saaledes at det bliver Landbrugsministeriet, der til syvende og sidst gennem sine Repræsentanter har den afgørende Indflydelse paa den Kontrol, der udøves vedrørende Æggenes Kvalitet.

Men Lovforslaget her er i flere Henseender mere vidtgaaende end den Lov, der blev vedtaget for 3 Aar siden. Der er nemlig, siden vi sidst behandlede dette Spørgsmaal om Udførsel af Æg, i adskillige andre Stater taget en Lovgivningsvirksomhed op af samme eller nærbeslægtet Art, og navnlig er der i de to irske Fristater samt i Sydafrika, en Stat, der tidligere ikke har optraadt som Konkurrent til os, gennemført meget strenge Bestemmelser for Kontrollen med de udførte Ægs Kvalitet og Bestemmelser, der overholdes med en absolut Strenghed, saaledes at enhver Overtrædelse kan medføre Fratagelse af Retten til at eksportere Æg.

Jeg tror, at det er ganske nødvendigt — og denne Opfattelse bestyrkes i allerhøjeste Grad ved de Indberetninger, vi har modtaget fra det Marked, der er vort Hovedmarked, det engelske —, at vi ved

strenge Kontrolbestemmelser sikrer os, at hvad der udføres her fra Landet som danske Æg, er en absolut første Klasses Vare og en absolut ensartet Vare. De danske Æg har i Øjeblikket heldigvis et meget godt Renommé i England, men det kan ikke nægtes, at konkurrerende ægproducerende Lande er kommet meget tæt ved Siden af os, og de Lovgivningsforanstaltninger, som navnlig de to irske Fristater har gennemført for et Aar siden, har medført, at jeg ikke føler mig helt overbevist om, at vore Æg med Hensyn til Ensartethed i Kvalitet, navnlig i Efteraarsmaanederne, vedblivende vil kunne hævde Stillingen, dersom vi ikke skrider til paa en mere effektiv Maade end hidtil at tilbagevise alle de Æg, som vi betegner som sekunda Æg.

Dertil kommer, at det er sandsynligt, at man i England i Løbet af meget kort Tid vil gennemføre en Bestemmelse, der paabyder, at ikke blot Æggenes Emballage, men ogsaa Æggene selv, der indføres til England, skal være mærket „udenlandsk“ eller ogsaa med Oprindelseslandets Navn. I samme Øjeblik denne Bestemmelse gennemføres, vil det være nødvendigt, at vi her paabyder, at ikke blot som nu Emballagen, men Æggene selv bliver mærket med Ordet „danish“, og det er da en Selvfølge, at vi maa med alle Midler sikre os, at dette Ord „dansk“ betegner en Vare, som vi i enhver Henseende kan staa inde for.

Det Lovforslag, her foreligger, handler ikke blot om Udførsel og Indførsel af Æg, men det giver ogsaa Landbrugsministeren Bemyndigelse til at kontrolere Forhandlingen af Æg indenfor Landets Grænser, idet man ogsaa maa tage Hensyn til Forbrugerne her i Landet. Jeg tror imidlertid, at hvis man gennemfører den Kontrol, der her i Forslaget er angivet, saaledes at Sekundaæg overhovedet ikke kan udføres, vil det ogsaa meget hurtigt medføre, at Sekundaæg overhovedet ikke fremkommer.

Det, der er Aarsag til, at der i Øjeblikket fremkommer i Handelen langt flere Sekundaæg, end der bør være — ja, der bør jo egentlig ingen være —, er den Konkurrence, der er mellem Ægekseportørerne i Forholdet til Ægsamlerne, idet de er kommet ind paa den højst beklagelige Fremgangsmaade ikke at konkurrere med Priserne, men med Eftergivenhed i Henseende til Æggenes Kvalitet.

Det er i allerhøjeste Grad farligt, samtidig med at det er Udtryk for et Princip, der vil demoralisere Ægproduktionen